

Megérkeztek a tavaszi férfi és női felöltőujdonságok. Balázs és Petri cégnél

A legdusabb választék 820
Szeged, Széchenyi tér 2. Külön mértékosztály.

Négyévi dologházra ítélték a betörővezért, aki bandát szervezett és végig fosztogatta Szeged, Szentes, Vásárhely, Makó és Csongrád lakásait

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi törvényszék Gömöri-tanácsa kedden tárgyalta Bolba András és társainak betöréses lopási bűntudját. A vádlottak padján Bolba András, Gyergyóden József, Kulcsár Ferenc, Zaláni Lajos ültek, akik a vádirat szerint 1920 óta valóságosan rettegésben tartották Szentes, Vásárhely, Csongrád, Makó és Szeged lakosságát. A vád szerint Bolbaék a lakásfosztogatások egész különös módját űzték. A kiszemelt lakásokat Bolba társai segítségével teljesen kifosztotta, még a butorokat is elvitték a lakásból.

A keddi főtárgyaláson Bolba beismerle a sorozatos betörések elkövetését. Elmondotta, hogy már többször volt büntetve. Legutoljára 1920-ban szabadult ki a Csillagbörtönből, Szegeden a kendergyárban kapott alkalmazást. Itt ismerkedett meg Zaláni Lajossal, akinek rábeszélésére átmentek Gyulára, ahol egy betörést követtek el. A betörés azonban sovány zsákmányt hozott, mire Bolba visszajött Szegedre, hogy ismét állást vállaljon. Itt azonban már nem fogadták vissza, mert kitűdött róla, hogy mint rab a Slavonia butor-

gyárban dolgozott. Állás nélkül maradt, ismét a bűn lejtőjére került. Betörőbandát alakított és végig fosztogatta az alföldi városokat. Rossz szelleme Zaláni Lajos volt, aki a sikeres betörések után sem hagyta nyugton.

Büntársai kihallgatásuk alkalmával tagadták a bűncselekmények elkövetését. Előadták, hogy Bolba rosszakaratu ráfogása következtében kerültek a vádlottak padjára. Kulcsár Ferenc és Zaláni Lajos alibit is próbáltak igazolni, de a kihallgatott tanuk mindenben igazolták bűnösségüket.

A vádlottak és a huszonkét orgazdasággal vádolt kihallgatása után a bíróság a délutáni tárgyaláson a tanukat hallgatta ki. A bizonyítási eljárás befejezése után dr. Balázs Sándor ügyész az orgazdák ellen a vádat eljuttatta.

A bíróság este nyolc óra után hirdette ki ítéletét. A törvényszék Bolba Andrást négyévi dologházra, Gyergyóden Józsefet öthavi fogházra, Kulcsár Ferencet egyévi börtönre, Zaláni Lajost pedig háromévi fegyházra ítélte. Az elítéltek az ítélet ellen felebbezést jelentettek be.

A város kezelésében

144 alapítvány közül 136 elértéktelenedett

— állapítja meg a népjóléti miniszter —

(A Délmagyarország munkatársától.) Rendkívül érdekes leirat érkezett kedden Vass József népjóléti minisztertől a városhoz. A népjóléti miniszter az Erdélyi Ignác-féle alapítvány ügyében rendelkezik, de terjedelmes leirata vonatkozik az összes városi kezelés alatt álló alapítványokra.

Az Erdélyi-féle alapítvány ügyét az tette aktuálissá, hogy özvegy Erdélyi Ignácné, aki az alapítólevél értelmében az alapítványi házak jövedelméből évi járadékot kap, néhány évvel ezelőtt pört indított a város ellen évi járadékának valorizálásáért. A bíróságok jogerős ítélettel az alapító özvegyének eredetileg ötezer aranykoronára megállapított évi járadékát 2010 pengőre valorizálták és kötelezték a várost, hogy ezt az összeget minden évben fizesse ki az alapítvány jövedelméből az özvegynek. A bíróság azért állapította meg ezt az összeget, mert az alapítványi házak jövedelmezősége lényegesen csökkent és az ötezerkoronás évi járadék fedezésére nem lett volna már elegendő.

Az alapítvány kezelése a városnak igen nagy gondot okozott a háború óta, mert az alapítványhoz tartozó épületek, a Somogyi-uccai, a Bajza-uccai és a Nádor-uccai ház értéke és jövedelmezősége annyira csökkent, hogy jövedelmükből az évi járadékot kívül tatarozásra alig fordíthatott valamit a város. Ezért merült fel az a terv a városházán, hogy a város megvásárolja az alapítványhoz tartozó házakat, a vételárból kifizeti az alapítvány terhelő adósságokat és a megmaradó összeg jövedelmét fordítja az alapító okirataiban megjelölt célokra.

Igy került fel az ügy a népjóléti miniszterhez, aki hét sűrűn telegépzelt ivoldalnai leiratában intézkedjék most. Leiratában többek között megállapítja, hogy az alapítványhoz tartozó három bérházat évek óta nem tatarozták, minek következtében

mindhárom ház pusztulásnak indult

Az Erdélyi Ignác-féle alapítvány sorsa

és alaposabb tatarozás nélkül mindhárom rövidesen lakhatatlanná válik. »A sürgős intézkedést az is indokolja — írja Vass miniszter —, hogy

Szeged város kezelésében lévő 144 alapítvány közül a világháborút követő gazdasági leromlás folyamán 136 elértéktelenedett

és mindössze nyolc alapítvány értékét sikerült átmenteni. E tény kétségtelenül hozzájárult ahhoz, hogy a vagyonilag tehetősebb polgároknak az alapítvány-rendelés készsége megcsökkent. Minél előbb tehát olyan légkört, olyan közhangulatot kell teremteni, amely alkalmas arra, hogy a vagyonos polgárokat ismét alapítvány-rendelésre ösztönözzék.

Megállapítja ezután a miniszter, hogy az Erdélyi-féle alapítványnak 1926. év végén több, mint kilencvenhatmillió korona adóssága volt,

amely főleg az özvegynek kifizetett járadék emelkedéséből keletkezett. Ilyen körülmények között bekövetkezhet, hogy

a járadék idővel teljesen fölemészti a törzsvagyont,

amikor a város pört indíthat az alapító, illetve jogutódjai ellen a jogviszony megszűntetéséért. Ezzel az eshetőséggel már csak azért is számolni kell, mert a víz előtt épült házak vagy a tatarozás hiánya miatt, vagy pedig az uccarendezés következtében úgy is lebontandók lesznek. Közérdek tehát, hogy

az alapítvány vagyoni ügyeit mielőbb rendezze a város.

Erre a miniszter szerint két mód is kínálkozik. Az egyik az, ha a város az alapítvánnyal szemben fennálló követelését elengedné, az alapítvány működését Erdélyi Ignácné haláláig szüneteltetné és évi járadékát a városi költségvetés terhére folyósítaná. Ezzel szemben az ingatlan jövedelmei is a várost illelnék meg.

A másik megoldási mód az lenne, ha a város az alapítványhoz tartozó ingatlanokat becsértékükért megvásárolná, ha ez városrendezési szempontból szükségesnek látszik. (Az Oroszlán-uccai városi bérház terveinek elkészítése alkalmával a mérnöki hivatal számolt is azaz a lehetőséggel, hogy a hatalmas épületet az Erdélyi-féle házak helyén tovább építik, úgyhogy a palotának a Somogyi-ucca felé is frontja lesz.) Az alapítólevél értelmében a városnak joga van a házak megvásárlására. Ha a város az ingatlan vételárát egyszerre nem fizethetné ki, a miniszter ahhoz is hozzájárul, hogy azt tíz-tizenöt év alatt törlessze le. A miniszter szerint a házak értéke körülbelül százezer pengő.

Felhívja a miniszter végül a polgármestert, hogy az ügyet a legrövidebb időn belül terjessze a közgyűlés elé és a közgyűlés határozatát terjessze fel hozzá. Meg van győződve róla, hogy a közgyűlés megtalálja a megfelelő megoldást, az alapítvány közérdekű rendeltetését megóvja és gondoskodik arról, hogy

az alapítvány jelentős összegű vagyona kellő időben a kitűzött célokra rendelkezésre álljon.

A miniszter leiratával a tanács legközelebb foglalkozik és valószínűleg már a májusi közgyűlés elé javaslatot is terjeszt. Az sem lehetetlen, hogy a város megvásárolja a házakat és helyükre építteti fel azt a bérházat, amelyet eredetileg a Szentgyörgy-uccában szándékozott felépíteni.

Az olvasó rovata

A magántisztviselők munkaideje

Mélyen tisztelt Szerkesztő ur! Az utóbbi időben néhány egyéni cégnél meghonosították azt a rendszert, hogy a tisztviselőket állandóan este 8—9 óráig, sőt néha azon túl is foglalkoztatják. (Előre kell bocsájtanom, hogy nem szezonmunkáról van szó, amely egyes üzletekben néhány hélig tartó erős munkát szokott jelenteni, ilyen esetet szóvá sem tennék.) A munkaidő tehát reggel 8—12-ig és délután 2-től 8—9 óráig tart. Nem kell részleteznem, hogy mit jelent ez a nap-nap utáni túlfeszített munka, elég hacsak annyit említek meg, hogy az ilyen túlterhelt tisztviselőnek nem marad annyi szabad ideje sem, hogy a friss levegőn naponta 1—2 órát töltessen, hacsak ezt az időt az éjjeli pihenés idejéből nem lopja el. Családos ember alig lehet 1—2 órát együtt a családjával. Ami pedig a legtermészelesebb, ezért a nagyarányú túlmunkáért egy fillér díjazás sem jár. Intelligens embereket így járómba fogni nem lehet, mert ez előbb-utóbb megbosszulja magát; az emberi agy nem bírja a pihenés nélküli robotot, ilyen életmód mellett az ambíció felőrökdik, az ilyen tisztviselők teljesítőképessége állandóan csökken, ami viszont az üzlet érdekeit nem szolgálja.

Ez ellen felszólalni senki sem mer, mert az elégedetlenkedőnek azonnal felmondanák állását, ami a mai viszonyok mellett katasztrófát jelent. Az illetékesek ezt nem nézhetik tétlenül, bár a tulkapások még csak szórva-nyosan jelentkeznek, mégis gyors intézkedésre van szükség. Az üzletek zárójával a kereskedelmi alkalmazottak munkaidejét úgyahogy szabályozták már, állapítsák meg a magántisztviselők munkaidejének maximumát is.

Szerintem a Kereskedők Szövetségének megéri több tagjai között kellene a mozgalmnak megindulnia.

Jelen soraimnak közzétételét hálással megköszönve, vagyok tisztelő hiva: Egy magántisztviselő.

LUSZTIG IMRE

költő és szövegtáru
üzletét áthelyezte
Széchenyi tér 2 alá, a

MAY-BANK régi

HELYISÉGÉBE